

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سرمقاله گاردین (ارگان حزب کمونیست استرالیا)
برگردان: آمادور نویدی
۰۱ جنوری ۲۰۲۰

مارکسیسم و توسعه ماندگار

مارکس بسیاری از منابع بالقوه تضاد در بسط پویایی سرمایه داری را شناسایی کرد. در بررسی منابع بحران در سرمایه داری، مارکس گسترش فشارهای اقتصادی بر طبیعت را نادیده نگرفت. با این حال، مقیاس کامل این تضاد بالقوه در قرن ۱۹ هنوز قابل رویت نبود.

در دهه ۱۹۶۰، یک جنبش زیست محیطی پرجنب و جوش ظهور کرد تا به خسارت‌های رشد یابنده ای بپردازد که در هردو، غرب و شرق توسط اقدامات صنعتی لاقید انجام می‌گرفت. با وجود این، نگرانی برای محیط زیست در این دوره در حد علاقه ای کوچک باقی ماند که در شهرهای بزرگ جهان متمرکز شده بود. در هردو جهان توسعه یافته و کمتر توسعه یافته، جنبش زیست محیطی، اغلب صرفاً به عنوان علاقه ای خاص در نظر گرفته می‌شد.

با ظهور جهانی شدن نئولیبرال، این وضعیت به طور چشمگیری تغییر یافته است. در حالی که روش‌های صنعتی سرمایه‌داری در سراسر جهان گسترش می‌یابد، مشکلات زیست محیطی مرتبط با آن نیز افزوده شده اند، تاجایی که برای بسیاری از کشورها و بخش بزرگی از جمعیت جهانی سوالات زیست محیطی مطرح گشته است. این همواره درک شده است که تأثیرات زیست محیطی دارای بُعدی جهانی و بسیاری از مشکلات است، مانند باران اسیدی و آلودگی آب، که از مرزهای ملی عبور می‌کند.

علیرغم این، توجه تمرکز به تأثیرات محلی و ملی بود، و پاسخ‌ها از نظر سرشت خود ملی بودند. همه این‌ها با ظهور یک اجماع علمی بی تردید درباره وجود و عواقب جدی تغییرات آب و هوایی که ناشی از دخالت انسان است، تغییر یافته است.

این تصادفی نیست که بحران جهانی زیست محیطی کنونی در چارچوب چشمگیر جهانی شدن روابط اجتماع سرمایه‌داری ظهور کرده است. پس از قرن‌ها انباشت بی‌امان سرمایه داری، اکنون بحران جهانی زیست محیطی به حدی توسعه یافته است که بقای تمدن بشری و شاید خود بشریت را در معرض خطر قرار داده است.

بحران جهانی کنونی را نمی‌توان کاملاً در چهارچوب تاریخی سرمایه‌داری برطرف نمود. دوام زیست محیطی (اکولوژی) جهانی، فقط با تحولات اجتماعی بنیادی و یک سیستم اقتصادی جدیدی امکان‌پذیر است که بر مبنای اصول

مالکیت اجتماعی بر زمین و سایر ابزار تولید، به طور دمکراتیک و با برنامه ریزی منطقی و تولید برای نیازهای مردم سازمان‌دهی شده باشد.

درحالی‌که تئوری استاندارد اقتصادی شروع به بحث درباره مسائل زیست محیطی و منابع طبیعی کرده است، اما در جهان بینی خود از ادغام و وابستگی متقابل اساسی اقتصاد انسانی و محیط طبیعی ناتوان است.

به طور کلی، همه تولید در اقتصاد به استفاده از موادی دارد که از جهان طبیعی تهیه شده است و درنهایت، راه‌کل ضایعات ناشی از تولید و مصرف به آب‌ها و محیط اطراف منتهی می‌شود. این واقعیت‌ها و محدودیت‌های عمده در تئوری استاندارد اقتصادی دیده نمی‌شوند.

ضرورت تحقق تمرین پایداری محیط زیست به ویژه ناشی از بحران‌های آب و هوایی است. در بین همه نمونه‌های بحران جهانی زیست محیطی، تغییرات آب و هوایی عاجل‌ترین است، زیرا که به طور بالقوه دارای ویران‌کننده‌ترین عواقب است.

اکنون تقریباً قطعی شده است که یخ تابستانی منطقه قطب شمال در طول چند سال ناپدید خواهد شد و این نشان‌دهنده اینست‌که که روند تغییرات آب و هوایی از نقطه مهم اوج خود عبور کرده است و با عبور از نقطه‌های مهم‌تر اوج خود، تغییرات جهانی آب و هوایی می‌تواند فراتر از کنترل انسان به روندی خودپایدار گسترش یابد و این منجر به فجایع بی‌سابقه‌ای می‌گردد تاجایی‌که بخش بزرگی از زمین دیگر هرگز برای انسان قابل سکونت نمی‌باشد.

جهت کاهش بحران جهانی آب و هوایی و جلوگیری از بدترین فجایع، ضروری‌ست که بلافاصله به کاهش حذف گازهای گل‌خانه‌ای اقدام نمود. اقتصادهای توسعه یافته باید شروع به تحقق کاهش‌های واقعی بکنند، در حالی‌که اقتصادهای کمتر توسعه یافته باید شروع به ارتقاء کاهش خود بکنند و سپس جهت کاهش‌ها از اقتصادهای توسعه یافته پیروی نمایند.

همه کشورها باید از ستراتیژی توسعه و تولید براساس مصرف لجام گسیخته از سوخت‌های فسیلی اجتناب کنند. در پیروی از این امر نه تنها دشواری‌های غیرقابل توصیفی در عرصه‌های انرژی و حمل و نقل وجود دارد، بلکه همچنین نیازمند بازسازی کشاورزی جهان بر اساس ارگانیک و پایداری بیش‌تری است.

هرچقدر که ضرورت اقدامات فوری و فوری باشد، مقیاس تحولات مورد نیاز سرانجام با نیازهای روبه افزایش سرمایه داری تصادم پیدا خواهد کرد. سرمایه داری یک سیستم اقتصادی‌ست که براساس تولید برای سود و سلطه جهانی بر روابط بازار است.

تغییرات اساسی جهانی مورد نیاز جهت پایداری اکولوژیک جهانی بدون بسیج توده‌های طبقات کارگر جهان و کل خلق‌های تحت ستم غیرممکن‌ست. مبارزه جهانی برای پایداری اکولوژیک بنابراین، باید به نیروهای بیبوند که برای مبارزه جهانی علیه تمام اشکال سرکوب و استثمار مبارزه می‌کنند.

برگرداننده شده از:

Guardian
The Workers' Weekly

Issue #1862 • March 27, 2019

Editorial

Marxism and sustainable development

<https://www.cpa.org.au/guardian/2019/1862/02-editorial.html>